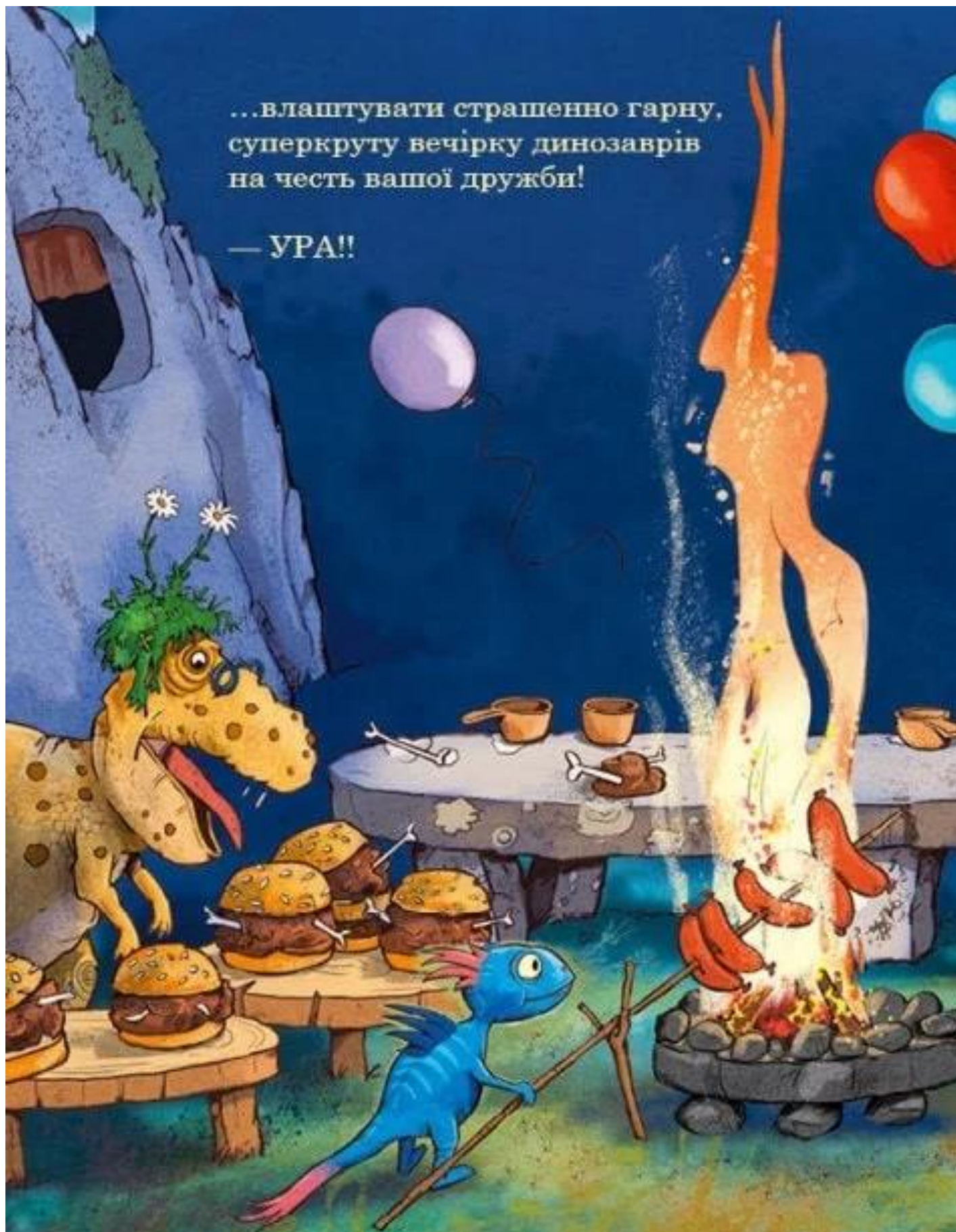

...влаштувати страшенно гарну,
суперкруту вечірку динозаврів
на честь вашої дружби!

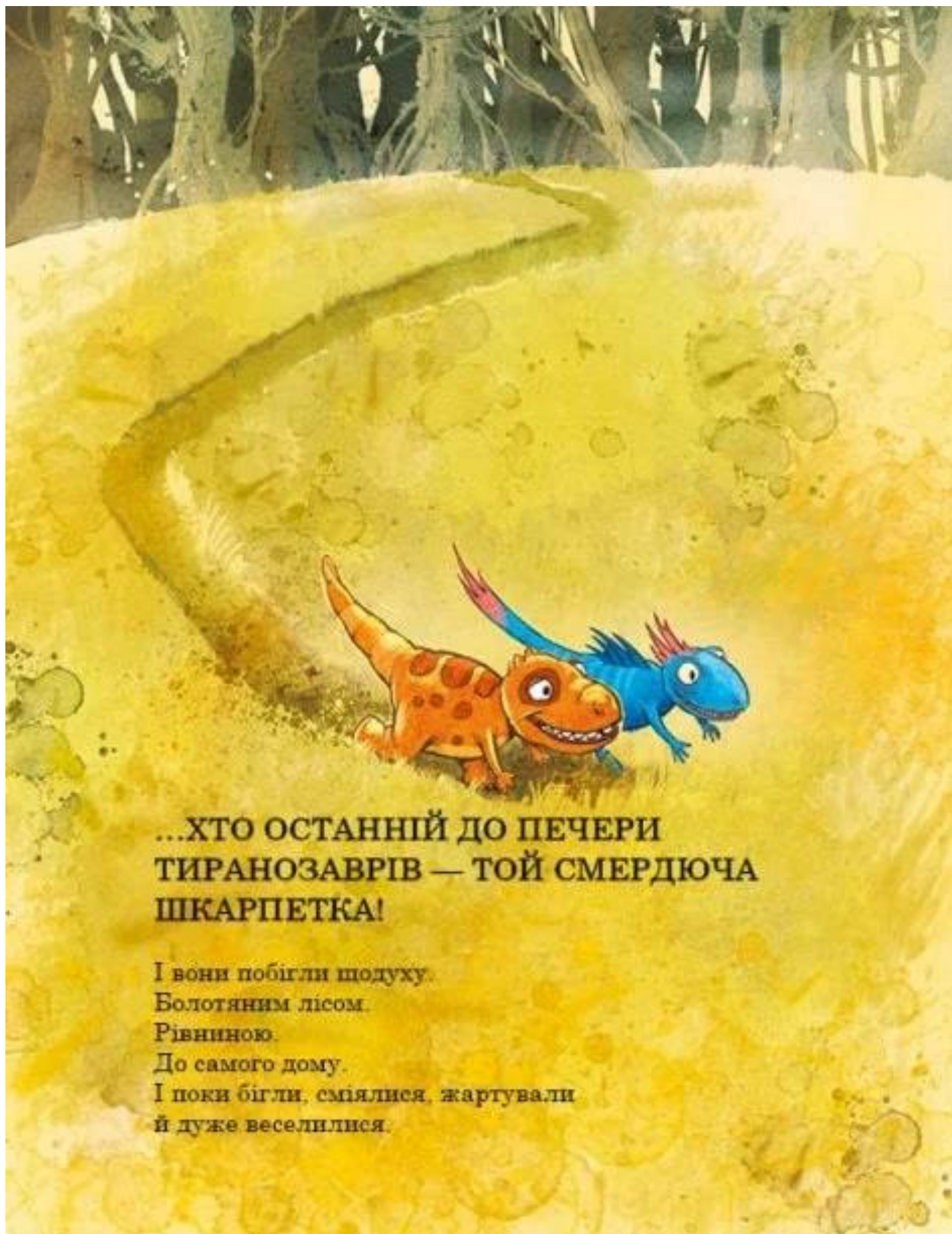
— УРА!!

— Я насмажу м'яса! — вигукнув Тіммі.
— А я принесу ложки для забігу з яйцем у ложці! —
сказала мама Рекс.
— А я наготую бургерів! — сказала бабуся Рекс.
— А я кульки понадуваю! — вигукнув Расмус.

І динозаври смачно їли й веселилися, доки
дуже-дуже-ду-у-уже стомилися, і тоді маленькі
динозаврики позаповзали в ліжечка.
На добраніч, динозаврики!
Зустрінемося завтра в Болотяному лісі!

**...ХТО ОСТАННІЙ ДО ПЕЧЕРИ
ТИРАНОЗАВРІВ — ТОЙ СМЕРДЮЧА
ШКАРПЕТКА!**

І вони побігли шодуху.

Болотяним лісом.

Рівниною.

До самого дому.

І поки бігли, сміялися, жартували

й дуже веселилися.

Мама Рекс чекала на них біля печери тиранозаврів.

— Ну, хлопці, і де ж ви були?

Расмус зам'явся.

— Може, трохи, ну зовсім трошечки зайшли в Болотяний ліс...

— Але разом! — додав Тіммі. — Бо ми найкращі друзі.

Расмус уважно подивився на маму Рекс.

— Ти дуже сердишся?

Мама Рекс суворо поглянула на нього.

І сказала:

— Ну, гадаю, нам залишається тільки...

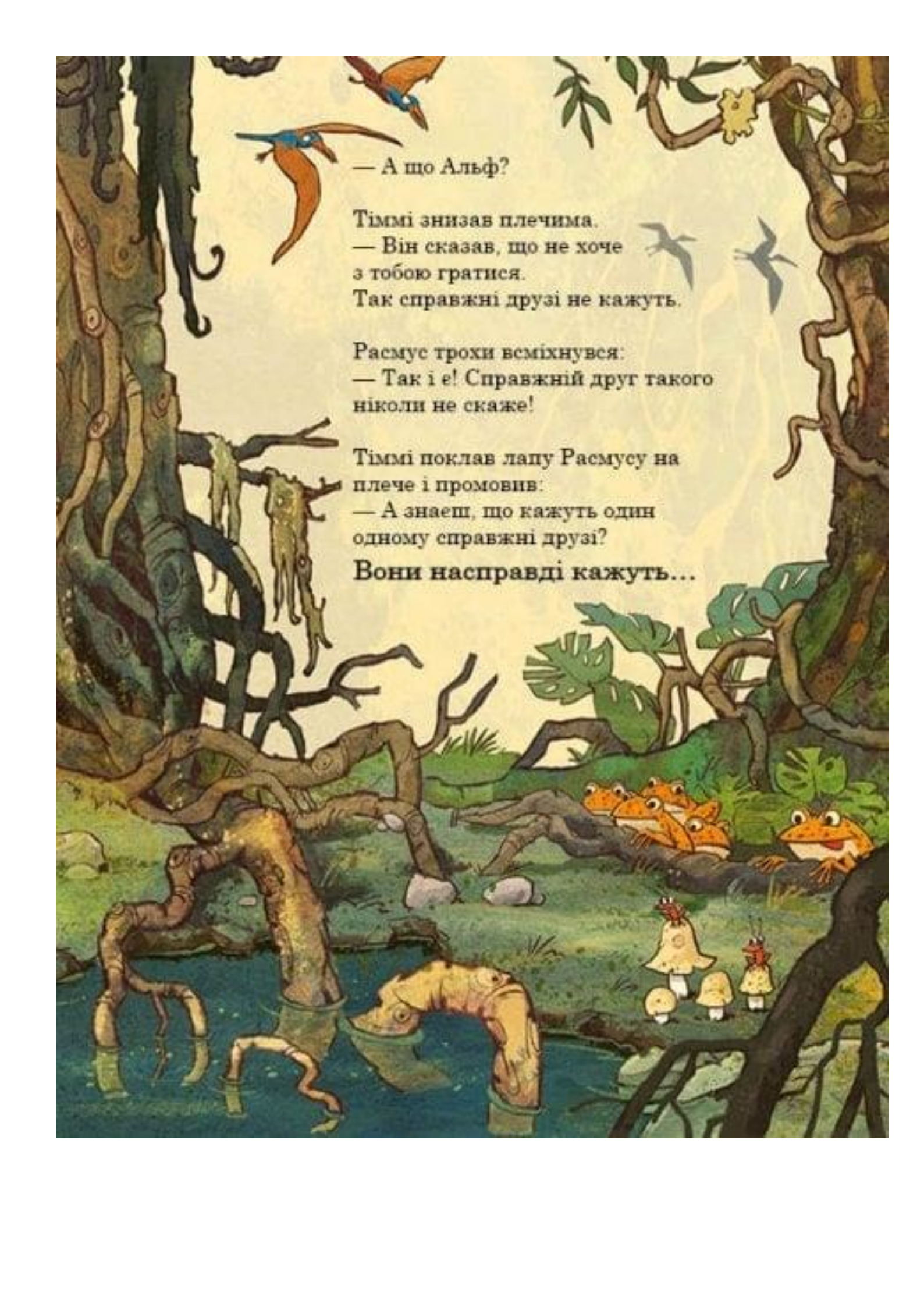

...я — Тіммі! Твій
найкращий друг.

Расмус розплющив очі,
подивився на Тіммі й схлипнув:
— Н-найкращий? Д-друг?

Тім усміхнувся.
— Ну звичайно ж, ми найкращі
друзі, Расмусе! Я побачив, що
ти засумував. Ну й мені тоді
теж стало сумно. Я побіг тебе
наздогнати. І вибачитися.
Треба було взяти тебе також
на гойдалку!

— А що Альф?

Тіммі знизав плечима.

— Він сказав, що не хоче з тобою гратися.

Так справжні друзі не кажуть.

Расмус трохи всміхнувся:

— Так і є! Справжній друг такого ніколи не скаже!

Тіммі поклав лапу Расмусу на плече і промовив:

— А знаєш, що кажуть один одному справжні друзі?

Вони насправді кажуть...

Расмус завмер.
І заплющив очі.

Це якийсь лютий хижак?
Чи жукомонстр?
Чи крокодил-вампір?

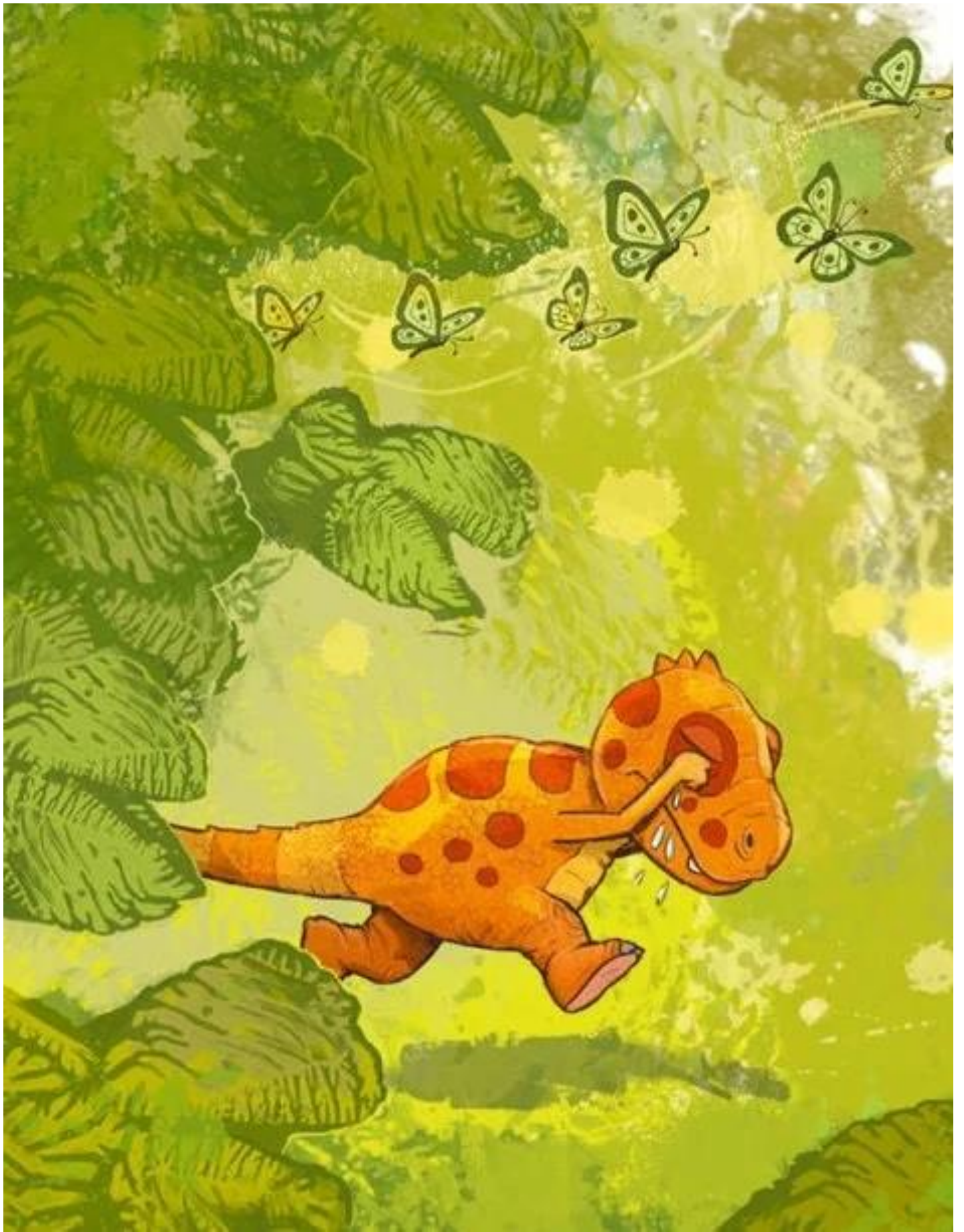

Зараз Расмуса з'їдять!
На додачу до всіх тих дурних подій,
які вже сталися сьогодні!
Хтось позаду тихенько кашлянув.
Расмусу навіть озирнутися було
страшно.

— Х-хто це? — запитав він.

— Це ж...

...і пішов геть.

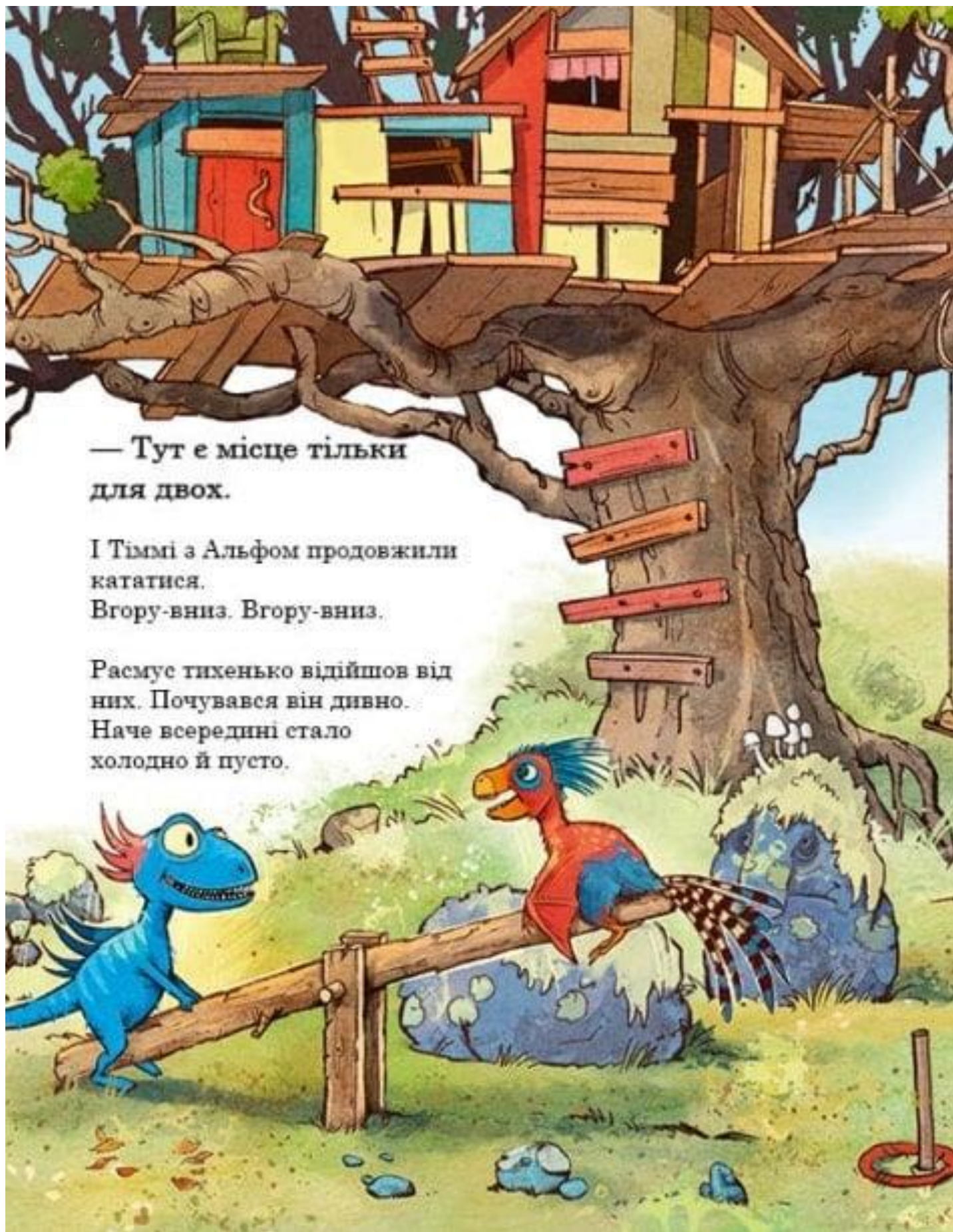
Далі від таємного майданчика.
Від цього Альфа з крилами.
Від Тіммі, який здавна був його
найкращим другом.

А тепер Тіммі знайшов нового друга.
Класного й веселого, а не обережного
боягуза, як він.

Расмус не хотів плакати.
Але коли Тіммі та Альф уже не могли
побачити його, не стримав сліз.

Расмус прискорив крок, потім побіг
і все плакав, плакав, сльози текли
річкою...

Невдовзі він знов опинився на стежці.
Аж тут хтось торкнувся його
плеча.

— Тут є місце тільки
для двох.

І Тіммі з Альфом продовжили
кататися.
Вгору-вниз. Вгору-вниз.

Расмус тихенько відійшов від
них. Почувався він дивно.
Наче всередині стало
холодно й пусто.

День видався поганий.
Ні, просто зовсім дурний день!
Він же був найкращим другом
Тіммі.
А Тіммі тепер хоче гратися тільки
з Альфом.

Расмус спробував буцнути ногою
камінець.

Ай!

Ну от, тепер ще й палець на нозі
болить!

Він озирнувся.
Тіммі так весело катався на
гойдалці,
наче зовсім забув про Расмуса.
Расмус полічив до трьох.
Раз, два, три...